

[Ninn Hansen.]

eller udsendelsen af et cirkulære, og jeg tror også, at det er den vej, vi skal gå. Jeg har det indtryk, at justitsministeren ikke alene har fremsendt forslag til os til overvejelse af, hvad vi selv kan og vil gøre i den sag, men at justitsministeren er indstillet på — hvad der jo også er nødvendigt — hvis det drejer sig om ændring af politivedtægten, at medvirke til, at vi nu kan få en løsning.

Derfor skal jeg ikke komme meget ind på det forslag, der er fremsat. Jeg forstår, at det nærmest er stillet af formelle grunde. Materialet har vi, sagen er gennemdrøftet, og så er det altså tidspunktet at få bestemt, hvad det er, der skal ske.

Hr. Gudme beskæftigede sig med den afstemning, der fandt sted i går, hvor et betragteligt mindretal stemte for den opfattelse, at man nu skulle gennemføre en ændring af politivedtægten, så det dækkede. Men lige så afgørende var det jo, at to af de partier, der ikke stemte for, som begrundelse herfor alene argv det proceduremæssige, at de ikke mente, det var ved den lejlighed, man skulle tage stilling til sagen, men gennemføre arbejdet i udvalget. Det skal jeg ikke hæfte mig ved, det må hvert parti afgøre, som man selv ønsker. Det, jeg synes er afgørende, er, at når det drejer sig om sagens realitet, er der meget, der tyder på, at der er et flertal her i salen for at gennemføre de synspunkter, jeg har nævnt her, og som hr. Gudme og forslagsstillerne også er inde på.

Poul H. Møller (KrF):

Som det fremgik af debatten i går, har kristeligt folkeparti heller ikke skiftet indstilling med hensyn til dette emne. Vi finder, at det er helt rimeligt, at det forslag, som tidligere har været henvist til behandling i arbejdsmarkedsudvalget, nu kommer i det rette forum, nemlig retsudvalget, hvor vi jo i forvejen netop har, som det også er nævnt, centrum-demokraternes forslag, der vedrører det samme emne.

Det er vort håb, at vi nu snarest muligt kan komme ind på en løsning af disse alvorlige problemer på et tidspunkt, hvor der er nogenlunde ro på arbejdsmarkedet, hvor der ikke er strejker osv., fordi det har været vanskeligt også for politiet at tolke såvel politivedtægt som straffelov. Det har vist sig, at man fra politikreds til politikreds har

fortolket lovene forskelligt, og det vil derfor være meget befriende også for politiet, om man kommer til klare, retningsgivende regler om en klar lovgivning på dette område, således at politiet er helt på det rene med, hvad man har at rette sig efter, og handler derefter.

Vi hilser altså med tilfredshed, at det nu kommer frem i retsudvalget, og vi tilsiger vort partis velvillige medvirken til den endelige udformning af forslaget.

Knud Jespersen (DKP):

Det kan næppe chokere forslagsstillerne, at vi ikke er enige med forslagsstillerne hverken i intentionerne eller i, at det skal behandles i retsudvalget. Jeg har ikke noget imod, at de lærde strides om, hvor det skal placeres, men da det drejer sig om sager vedrørende arbejdsmarkedet, var den afgørelse, vi tidligere traf, hvor vi sagde, at det skulle være arbejdsmarkedsudvalget, rimelig og rigtig.

Om selve forslaget kunne der siges overordentlig mange ting. Der tales jo om klare politiregler, ændring i politivedtægter, og jeg synes, der tales på en måde, jeg helst vil karakterisere som hyklerisk. Man glemmer nemlig midt i alt dette, at grundloven også har sikret menneskene ret til frit og ubevæbnet at demonstrere deres vilje og uvilje, deres tilfredshed eller utilfredshed. Denne demonstrationsret kan med rette også sammenlignes med sådanne blokader, som er kommet til udtryk. Hvad enten det har været Bækkelund, Info, Uniprint eller andre, så har vi alle steder stået over for det samme, at man så med foragt på fagbevægelsen, at man ikke ville indgå overenskomster. Så kan man sige, at arbejdsmarkedets parter er ligestillet, og derfor skal man have fri ret til at bevæge sig. Ja vel, men de er dog ikke mere ligestillet, end at arbejdsgiverne er mere lige end de andre. Arbejdsgiveren kan lukke for sin produktion, han kan sælge sin virksomhed, han kan nedlægge dele af sin virksomhed. Han har ikke lov til at lave lockout, men han har mange, mange andre måder at gøre arbejderne arbejdsløse på eller presse lønnen. Hvis man så prøver med politivedtægter og på anden måde at klare problemet, sådan at det skulle være forbudt dér, hvor der er tale om overgreb mod menneskene, så kan man da vist også